

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ (ΓΕΝΑΡΗΣ)

1. Και την επόμενη μέρα ο Νικόστρατος, ο γιος του Διειτρέφη, στρατηγός των Αθηναίων, φτάνει από τη Ναύπακτο για να βοηθήσει με δώδεκα πλοία και πεντακόσιους Μεσσήνιους οπλίτες· και διαπραγματεύονται μια συμφωνία και τους πείθει ώστε να συμφωνήσουν μεταξύ τους να δικάσουν δέκα άνδρες, τους κύριους υπαίτιους, οι οποίοι όμως δεν έμειναν πλέον εκεί, και οι υπόλοιποι να παραμείνουν (στο νησί), αφού κάνουν συμφωνία μεταξύ τους και με τους Αθηναίους, με τον όρο να θεωρούν τους ίδιους εχθρούς και φίλους. Και εκείνος λοιπόν, αφού έκανε αυτά, επρόκειτο να αποπλεύσει.
2. Ο Νικόστρατος έχει φτάσει στην Κέρκυρα με σκοπό να επιτύχει συμφιλίωση μεταξύ των αντιμαχόμενων παρατάξεων και να εξυπηρετήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα της Αθήνας. Προτείνει και μετά από επίπονες και μακρές προσπάθειες (ξύμβασίν τε ἔπρασσε καὶ πείθει) επιτυγχάνει συμφωνία ειρήνευσης με **δύο όρους: α)** να δικαστούν οι δέκα πρωταίτιοι, δηλαδή αυτοί που πήραν μέρος στη σφαγή του βουλευτηρίου και στις μάχες, **(μονάδες 2)** και **β)** να μετατραπεί η αμυντική συμμαχία (ἐπιμαχία) της Κέρκυρας με την Αθήνα σε πλήρη συμμαχία (ώστε τούς αυτούς ἐχθρούς καὶ φίλους νομίζειν). **(μονάδες 2)** Ο Νικόστρατος με διαλλακτικότητα και διπλωματική ευστροφία **προσπαθεί να συμβιβάσει δημοκρατικούς και ολιγαρχικούς** και ταυτόχρονα να ισχυροποιήσει τους δεσμούς Κερκυραίων και Αθηναίων **πάντοτε με γνώμονα το συμφέρον της πατρίδας του**. Οι Αθηναίοι με τη συμφωνία αυτή επιτυγχάνουν την **προσάρτηση της Κέρκυρας στην Αθηναϊκή συμμαχία (μονάδες 2)**. Παράλληλα, η διατήρηση της ειρήνης στο νησί εξυπηρετεί τα συμφέροντα της Αθήνας, καθώς οι Κερκυραίοι θα αποτελούν στο εξής σταθερό σύμμαχο και οι Αθηναίοι θα **μπορούν να συμμετέχουν με ακέραιες τις δυνάμεις τους στον πόλεμο κατά των Πελοποννησίων (μονάδες 2)**. Η συμφιλίωση των δύο πολιτικών παρατάξεων αποτελούσε προϋπόθεση, ώστε η συμμαχία Αθήνας-Κέρκυρας να συναντήσει την

ευρύτερη δυνατή αποδοχή. Η συμφιλίωση αυτή ήταν ωφέλιμη και για την Κέρκυρα, γιατί έδινε τέλος σε έναν καταστροφικό εμφύλιο πόλεμο, που διαρρήγνυε την κοινωνική συνοχή. (μονάδες 2)

3. Ενώ ο Νικόστρατος, έχοντας εξασφαλίσει συμφωνία ειρήνευσης, επρόκειτο να αποπλεύσει από την Κέρκυρα, οι αρχηγοί των δημοκρατικών τον πείθουν να αφήσει στο νησί πέντε αθηναϊκά πλοία. Στη θέση τους οι ίδιοι θα του έδιναν ίσο αριθμό κερκυραϊκών πλοίων, επανδρωμένων με κερκυραϊκά πληρώματα (μονάδες 4). Οι δημοκρατικοί φαίνεται ότι θεωρούσαν την παρουσία των αθηναϊκών πλοίων στην Κέρκυρα ως εγγύηση για τη διατήρηση της εξουσίας τους και ως αποτρεπτικό μέσο της επιθετικότητας των αντιπάλων τους (μονάδες 3). Παράλληλα, επανδρώνοντας τα κερκυραϊκά πλοία με ολιγαρχικούς επιδιώκουν να εκτοπίσουν τους αντιπάλους τους και συνακόλουθα να αποδυναμώσουν την ολιγαρχική παράταξη στο νησί (μονάδες 3). Οι ηγέτες των δημοκρατικών δεν αποσκοπούσαν μόνο στην πολιτική τους επικράτηση, αλλά εκδικούμενοι τους πολιτικούς αντιπάλους τους επιδίωκαν την εξόντωσή τους.
4. Ο εμφύλιος της Κέρκυρας δίνει τη δυνατότητα στον Θουκυδίδη να διατυπώσει τις γενικές παρατηρήσεις του για την ανθρώπινη φύση κατά τη διάρκεια του πολέμου. Αν και οι δημοκρατικοί φαίνεται να έχουν εξασφαλίσει την πολιτική τους επικράτηση στην Κέρκυρα, φοβούνται ότι δεν θα κατορθώσουν «να κρατηθούν μόνιμα στην εξουσία και αντί να δώσουν πίστη στους αντιπάλους τους προτιμούν να πάρουν μέτρα» (μονάδες 2). Αν και έχει επιτευχθεί ένας συμβιβασμός, δεν εμπιστεύονται τους ολιγαρχικούς, αλλά ζητούν από τον Νικόστρατο να αφήσει πέντε αθηναϊκά πλοία και προσπαθούν να απομακρύνουν τους αντιπάλους τους (μονάδες 3), γιατί υποπτεύονται ότι αυτοί δεν είχαν καλούς σκοπούς. Ειδικότερα, η επάνδρωση των πέντε πλοίων με ολιγαρχικούς Κερκυραίους αποτελούσε δόλιο τέχνασμα των δημοκρατικών, για να τους

καταστήσουν ακίνδυνους. Εύλογα οι ολιγαρχικοί αισθάνονται δυσπιστία και φόβο τόσο για τις προθέσεις των δημοκρατικών όσο και για τη στάση της Αθήνας απέναντί τους, και γι' αυτό καταφεύγουν ικέτες στο ιερό των Διοσκούρων (μονάδες 3). Την «απόλυτη δυσπιστία που δημιούργησε ο ανταγωνισμός», την πολιτική αντιπαράθεση, φαίνεται ότι «δεν υπήρχε τρόπος που να μπορή να την διαλύση, ούτε εγγυήσεις ούτε όρκοι φοβεροί» (μονάδες 2). Ο πόλεμος διδάσκει στους ανθρώπους να γίνονται χειρότεροι και υπονομεύει την εμπιστοσύνη και τις ανθρώπινες σχέσεις.

5. κεκρατηκότος, λαθόντες, ἐπιγιγνομένη/παραγίγνεται, ἔμειναν, νομίζειν

6. α. ταῖς νυξί(ν), τὰς ἠπείρους, ὧ ὀπλίτα, τῷ αἰτιωτάτῳ, κινήσει(ν),
β. ὑπεξανηγάγετο, πέπραχε, διακομισθήσονται, ἐπεπέικεσαν, καταλείπειν

7. α. ἀλλήλοις : ἔμμεσο αντικείμενο στο απαρέμφατο *ξυγχωρήσαι*.

οἱ : υποκείμενο στο ρήμα *ἔμειναν*.

τούς αὐτούς : επιθετικός προσδιορισμός στα *ἐχθρούς* και *φίλους*

ταῦτα : σύστοιχο αντικείμενο στη μετοχή *πράξας*.

αὐτοί : κατηγορηματικός προσδιορισμός στο οἱ *προστάται*.

β. «μη ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι» : Δευτερεύουσα ονοματική ενδοιαστική πρόταση που λειτουργεί ως αντικείμενο στο *δείσαντες*.

8. α-Λ, β-Σ, γ-Σ, δ-Λ, ε-Λ